

ALLAH'IN AZABI VE NİMETİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Size Mekke-i Mükەرreme'den, *âsıma-i mukaddese* diye isimlendiriyorlar, kutsal başşehir, müslümanların gönlünün tahtına yer etmiş olan, güzel şehir Mekke-i Mükەرreme'den size canlı yayındayım, hitab ediyorum!

Dün akşam, saat ikiyi çeyrek geçe Cidde havaalanına indik uçağımızla... Gece Mekke-i Mükەرreme'ye geldik, sabah namazını kıldık. Ben uçakta yanlış duymadıysam, İngilizce açıklamada 17 derece diyordu dıştaki sıcaklık, fakat tercüme eden kişi 28 derece dedi. Yâni geceleyin, gecenin o saatinde bile havalar böyle... Şimdi de dışarıyı masmavi bir gökyüzü ve pırıl pırıl bir güneş var. Sanıyorum 30-35 derece civarında...

Bunları şu bakımdan söylüyorum: Hani evvelâ sohbe havadan sudan başlanır... Bir gün evvel, ben Ankara'dan İstanbul'a otomobille geliyordum. Ankara'dan sonra, Gerede'den sonra kar ve tipi içerisinde ve buz üzerinde seyahat etmiştim.

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Eksi 9-9,5 dereceyi gördüm, Gerede civarında...
Sonra bu Bolu civarında eksi 5 derecelerde
devam etti, Hendeğe kadar, kar yağışı ile...
Benden önceki vasıtalar üçer saat Bolu'da ve
aşağıda Kaynaşlı'da polis tarafından sıraya
dizilmişler, kuyruk olmuşlar, yol kapalıymış,
geçememişler; ama biz geçmiştik.

Sübhàna'llàh! Yâni bir gün önce kar ve tipi ve
buz üzerindeyken, bir gün sonra böyle güneşli
güzel bir pırıl pırıl gökyüzü altında size hitab
ediyorum. El-hamdü lillâh, Allah'ın lütfu... Çok
büyük nimet tabii, insanın nasib olup da böyle
buralara, bu güzel günlerde, bu güzel ibadeti
yapmak için gelebilmesi...

Güzel günler diyorum; çünkü bu içinde
bulduğumuz Zilhicce ayı, Zilhicce'nin on
günü, yâni Kurban Bayramı'na kadar olan on
gün, senenin en kutsal, en güzel, en sevabı çok
olan günlerindendir. Geçtiğimiz cuma günü size
Münih'ten ikaz etmiştim konuşmamda:

“—Aman bu günler girdiği zaman, kadrini,
kıymetini bilin, ibadet ve taatte kusur etmeyin!
Gündüzleri oruçlu geçirin! Hele hele Arafe Günü
orucunun sevabı çok fazla...” demiştim.

Bugünlerde zikir, sadaka, oruç, ibadet ve taatin
sevabı çok, aziz ve sevgili dinleyiciler!..

İşte mü'min kardeşlerinizden de, el-hamdü
lillâh, nasib olanlar bu güzel beldelere
Rahman'ın misafiri, geldiler. Allah veriyor bu
sıfatı;

مَرْحَبًا بِضُيُوفِ الرَّحْمَنِ

(*Merhaben bi-duyûfu'r-rahmân*) diye ilâhî hitaba mazhar oluyor bu hacca gelenler... “Ey Allah’ın misafirleri! Ey Allah’ın davet ettiği, davete gelen kıymetli insanlar!” diye hitab ediliyor.

Nemutlu gelebilenlere!.. Nemutlu helâl parayla, temiz niyetle hac vazifesine girişenlere!.. Allah haclarını, makbul, mebrur bir hac yaparak, umrelerini güzel bir şekilde, haclarını âdâbına uygun bir şekilde tamamlayarak bu vazifelerini yapmalarını nasib eylesin...

Böyle yapabildikleri takdirde, *cidal*, *refes*, *füsuk* gibi şeyler yasak biliyorsunuz hacda... *Cidâl*, mücadele demek; yâni arkadaşlarıyla çekişmek, karşısındakilerle münakaşa etmek, kavga gürültü... *Refes* de, müstehcen işler, sözler demek... *Füsûk* da Allah’ın emrinden dışarı çıkıp, günah olan işleri yapmak, emir dairesinden çıkıp isyan duruma geçmek demek.

İsyan olmayınca, müstehcen sözler ve işler olmayınca; mücadele, çekişme, çatışma olmayınca; mûnis, sevimli, tatlı bir şekilde, boynu bükük, gözü yaşlı ibadetini yaparsa bir insan; helâl mal ile yapılmış böyle bir hac ziyaretinin mukâbili, cennetten başka bir şey değil... Dualar makbul.

Allah-u Teâlâ Hazretleri, bu güzel ibadeti yapmağa girişen kardeşlerime, din kardeşlerime, memleketimden gelmiş olan kardeşlerime

yardımcı olsun... Temenni ediyorum ki, makbûl, mebrûr, güzel, sevaplı bir hac yapsınlar...

Beni dinleyen şu anda kalbi heyecanla çarpan siz sevgili dinleyicilerime de temenni ediyorum:

“—Allah maddeten, mânen ve sıhhaten imkânlar versin... Sıhhatiniz güzel olsun, mâlî durumunuz müsait olsun, Allah’ın istediği mânevî şartlara sahip olun da, sizler de bu güzel beldelerde, bu güzel günlerde bu güzel ibadetleri yapın ve bu güzellikleri gözlerinizle görün, tadını tadın!” diyorum.

a. Allah’ın Azabını Kaldırması

Enes RA’dan kısa bir hadis-i şerifle başlamak istiyorum konuşmama. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin neler söylediği bildiriyor Peygamber SAS Efendimiz bu hadisinde... Böyle hadis-i şeriflere *hadis-i kudsî* derler. Bunlardan üç tanesini okuyacağım size.

Birincisi:¹

يَقُولُ اللَّهُ إِنِّي لَأَهْمُّ بِأَهْلِ الْأَرْضِ عَذَابًا فَإِذَا
نَظَرْتُ إِلَى عُمَارِ بُيُوتِي وَالْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَإِلَى
الْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ صَرَفْتُ عَذَابِي عَنْهُمْ
(هـ.ب. عن أنس)

¹ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.82, no:2946, 9051; Deylemî, *Müsnedü'l- Firdevs*, c.III, s.165, no:4436; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.IV, s.61; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.579, no:20343; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.201, no:26975.

RE. 515/3 (*Yekûlü'llâhu innî leehemmü bi-ehli'l-ardı azâben, feizâ nazartü ilâ ummâri buyûtî, ve'l-mütehâbbîne fiyye, ve ile'l-müstağfirîne bi'l-eshâr, saraftü anhüm.*)

(*Yekûlü'llâhu*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki,” diyor Peygamber Efendimiz... O bilir. Allah'ın elçisi, rasûlü olduğu için, Allah ona bildirdiği için bilir. “Allah-u Teâlâ Hazretleri der ki, buyurur ki: (*Innî leehemmü bi-ehli'l-ardı azâben*) ‘Ben yerdeki ahâliye, yeryüzündeki insanoğluna azab etmeğe kasederim. Yâni azabı hak ederler, ehl-i arza azab etmeye niyetlenirim, kasederim. (*Feizâ nazartü ilâ ummâri buyûtî*) Azab edeceğim sırada, benim evlerimi ma'mur eden kişilere baktığım zaman; (*ve'l-mütehâbbîne fiyye*) benim için birbirlerini seven kişilere baktığım zaman...”

Bu (*el-mütehâbbîne fiyye ve ileyye*) de olabilir. Oraya da bağlı olabilir; öteki, geriden gelen kelimeye de bağlı olarak, (*Ve ile'l-müstağfirîne bi'l-eshâr*) da olabilir. “Seher vakitlerinde tevbe ve istiğfar edenlere baktığım zaman, azabı onlardan kaldırırım. Yâni, müstehak oldukları, yapmak istediğim, kasedtiğim azabı yapmam, kaldırırım!” buyuruyor.

Bunu biraz açıklayarak söyleyeyim: (*ilâ ummâri buyûtî*) Yâni Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin baktığı, severek nazar buyurduğu ve onların hatırına yeryüzündeki insanlara azab etmekten vazgeçtiği, iyi insanlardan birisi, (*ummâri buyûtî*) zümresi... *Ummâr*, ma'mur eden, imar eden mânâsına geliyor; *buyûtî*, benim evlerim

mânâsına geliyor. “Benim evlerimi ma’mur eden, benim evlerimi imar eden, şenlendiren kişilere baktığım zaman...”

Buradan, evlerim’den maksat, Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin evlerim buyurduğu yerler, mescidlerdir, ibadethanelerdir. Puthaneler değil, daha başka bâtil dinlerin ibadethaneleri değil; sadece Allah’a ibadet edilen mescidlerdir, camilerdir. Müşriklerin, kâfirlerin ibadethaneleri değil, içinde put olmayan, “*Lâ ilâhe illa’llâh*” mânâsıyla dopdolu olan yerler... Bütün bu vasıftaki ibadethaneler Allah’ın evleridir.

Allah’ın evlerinin en şerefli de, Kâbe-i Müşerrefe’nin olduğu Mescid-i Haram’dır. Bundan daha şerefli bir başka mukaddes mekân, bunun üstünde yok. En şerefli bu... Burada kılınan bir namaz, başka yerde kılınan yüz bin namazdan daha fazla sevaplı oluyor. İnsan sırf bir namaz aşkına kalkıp buralara gelir. Keşke gelmeler, gitmeler kolay olsa, kara yolundan, havadan, arabasına atlayan cumartesi-pazar Avrupa’ya gittiği gibi... Hatırlıyorum, geçtiğimiz senelerde yollar müsaitken, bir gecede, 24 saatte karayoluyla Trakya’yı, Bulgaristan’ı, Yugoslavya’yı, Avusturya’yı geçer, Münih’e ulaşırdık arabayla... İsveç’e gittik bir keresinde aynı şekilde, hatırlıyorum. Keşke bu imkânlar olsa...

En güzel ev, Allah’ın en mukaddes evi, Beytullah, yâni Kâbe-i Müşerrefe ve onun çevresindeki Mescid-i Haram dediğimiz Mekke’nin mübarek, kutsal mescidi. Bunları imar etmekten

maksad, mescidleri imar etmekten maksad, taşı taş üstüne koyup bina etmek değil; zâten mevcut olan mescidi, içine girip, ibadetle şenlendirmek...

Demek ki insan, Allah'ın hangi evine gitse, içeri besmele çekerek girse; duası var biliyorsunuz, sağ ayağıyla girecek, salât ü selâm getirecek, Allah'tan hayırlar, rahmet isteyecek... Böyle bir mescide girse ne yapmış oluyor?.. Orayı imar etmiş oluyor. Mânevî bakımdan ma'mur hâle getirmiş oluyor, şenlendirmiş oluyor. Allah'ın çok sevdiği bir iş yapmış oluyor. Tabii, Allah'ın evinin de misafiri olmuş oluyor.

Türkiye'de olsun, başka bir diyarda olsun, Allah'ın beytine, evine giden, ibadet eden, namaz kılan kimse, içeri giren kimse ne olmuş oluyor?.. Allah'ın misafiri oluyor ve her misafire ev sahibi ikramda bulunur. Bu bir töredir, güzel bir töredir. Ev sahipleri misafirlere ikram ederler. Bu onların şânındandır. Tabii, Allah-u Teâlâ Hazretleri de evlerine, mescidlerine, ibadethanelerine, kendisine ibadet edilen bu güzel, mukaddes yerlere girenleri de,

“Misafirim!” diye taltif buyurduğuna göre, “Duyûfu'r-rahmân” dediğine göre;

مَرْحَبًا بِضُيُوفِ الرَّحْمٰنِ

(Merhaben bi-duyûfi'r-rahmân) “Ey Rahman'ın misafirleri, hoş geldiniz!” diye, böyle yollara yazılar yazılmış olduğuna göre; ev sahibi misafire ikram edecek.

Tabii şeker, limonata, çay vs. maddî ikramları oluyor evsahiplerinin... Hanımlar hazırlanıyorlar günlerinde; kendilerine gelen kimselere nice nice hediyeler, kekler, pastalar, börekler, çörekler sunuyorlar. Allah-u Teâlâ Hazretleri de, kendi evine gelenlere mükâfatta bulunacak. Bu müjde tabii, evlerini şenlendirenlere, mescidlerine gelip oralarda ibadet ve taatle meşgul olanlara...

Allah'ın evine giren bir insan ne yapar?.. Besmeleyle girer içine, orada ya zikir yapar, ya Kur'an-ı Kerim okur, ya namaz kılar... Ama bunların hiç birini yapmasa, otursa bile, namazı beklediği müddetçe, namazda imiş gibi sevap alır.

Allah'ın sevdiği birinci grup insanlar bunlar... Dünya üzerinde öteki suçlu, günahkâr, zâlim, fâsık, fâcir, kâfir insanlara ceza, belâ gelecekken, Allah'ın cezayı, belâyı onların hatırına, yüzü suyu hürmetine kaldırdığı birinci sınıf bu... Birinci grup diyelim, zümre diyelim, birinci zümre bu: Allah'ın mescidlerini girip şenlendiren, ibadetle canlandıran, nurlandıran, ihyâ eden, imar eden âbidler, ibadet ehli...

İkincisi: (*El-mütehâbbîne fiyye ve ileyye*) *İleyye*'yi buraya bağlı düşünelim önce: "Birbirlerini benim uğrumda ve bana geleceklerini düşünerek, benim sevgimin böylece kazanılacağını düşünerek, rızâmı umarak seven kimseler..."

Bu da çok kıymetli bir sıfattır, aziz ve sevgili kardeşlerim! Yâni, bir mü'minde olması ge-

reken en güzel sıfatlardan birisi de budur. Mü'min, mü'min kardeşini sevecek. Birbirleriyle muhabbet edecekler, candan muhabbetli dost olacaklar mü'minler. Birbirlerine muhabbetlerini de hareketleriyle, konuşmalarıyla, ziyaretleriyle, yardımlaşmalarıyla, güzel sözleriyle, bağışlarıyla, ikramlarıyla gösterecekler. Böyle birbirlerini Allah için dost edinen, ahiret kardeşi edinen, seven insanlar, *el-mütehâbbîn* zümresi, Allah için birbirlerini sevenler; mahşer gününde, Arş-ı A'lâ'nın altında nurdan minberlere oturacaklar, Allah'ın en büyük mükâfâtına mazhar olacaklar.

Allah-u Teâlâ, böyle mescidleri imar eden âbidlere baktığı zaman, kendisinin hatırı için, kendisinin rızasını kazanmak için birbirini seven mü'minlere baktığı zaman; (*el-müstağfirîne bi'l-eshâr*) seher vakitlerinde tevbe ve istiğfar edenlere baktığı zaman...

Biliyorsunuz seher vakti, sahur vakti demektir. *Sahur*, yemeğin adı; *seher*, vaktin adıdır. Seher vaktinde yenilen yemeğe *sahur* derler. Sahur yenilen zamana da, seher vakti derler. Yâni imsak kesilmezden önceki gecenin son kısmı oluyor. Ondan sonra artık imsak kesildi mi, sabah ezanı vakti geliyor. Ezan okunduğu zaman gece çıkmış oluyor.

Bu seher vakti çok kıymetli bir vakittir. Geceleyin, o güzel saatte Allah'a tevbe ve istiğfar edenler... Suçsuz kul olmaz. Amma tevbe etmek, istiğfar eylemek, affını istemek, Allah'tan mağfiret talep eylemek, çok

sevaplıdır. Allah çok seviyor. Kul suçlu, tevbe ve istiğfar ediyor: “Affet beni Allah’ım!” diyor. Suçlu aslında ama, Allah seviyor. Allah’ın Ekremü’l-ekremînliğindedir bu... *Gaffârü’z-zünûb*, *Settâru’l-uyûb*’dur. Kul suçlu da olsa, hatasını anlayıp tevbe ve istiğfar eyleyince, af ve mağfiret talep edince kendisinden; Allah o suçlu kulu, suçuna rağmen seviyor ve afv ü mağfiret ediyor. Bu da bir müjdedir tabii, sizler için de, bizler için de...

İnşâallah geceleri, seher vakitlerini tevbe ve istiğfarla ihyâ edelim!..

Allah işte böyle mescidlerinde ibadet edenleri, birbirlerini Allah için sevip muhabbet gösterenleri, birbirleriyle güzel dostluk yapan mü’minleri, seher vakitlerinde kalkıp gözyaşlarıyla, dağlar ile, taşlar ile, kuşlar ile, cıvıl cıvıl, —böyle o vakitte ne kadar güzeldir dışarısı da— tevbe ve istiğfar edenlere baktığı zaman; onların hatırına yeryüzündeki öteki âsi, mücrim, zalim insanlara azab etmekten, azâbı umûmî göndermekten vazgeçiyor. Yâni taş yağacak, zelzele olacak, sel olacak, felâket olacak, dünya mahvolacak ama; Allah onların hatırına, ötekilere azabı göndermiyor.

Affetmek değil, azabı göndermiyor. Yâni o da bir fırsattır tabii... Onlar da afv ü mağfiret isterlerse Allah’tan, onlar da kurtulurlar. Ama o anda azabdan kurtulmuş oluyorlar. Yâni başlarına taş yağmasından, mahv ü perişan olmaktan, Lût kavmi gibi, Sodom Gomora gibi, Napoli yakınındaki Vezüv yanardağının

patlamasıyla yerin altında kalan Pompei şehri gibi, azab umûmî gelebilir. Ama işte gelmiyor.

Onun için, bu güzel sıfatlara sahip olmaya çalışalım! Allah'a güzel ibadet etmeye çalışalım!.. Sonra, birbirimizi Allah için sevelim ve seher vakitlerinde kalkıp gözyaşlarıyla Allah'a ibadet edelim!..

Birinci hadis-i şerif bu...

b. Cenneti Tercih Edin!

İkinci hadis-i şerifi okuyorum, Hazret-i Ali RA'dan. Hazret-i Ali Efendimiz'e canımız kurban. Allah-u Teâlâ Hazretleri şefaatine erdirsin. Hazret-i Ali Efendimiz'le ilgili hadis-i şerifleri okurken Türkiye'deki Alevî kardeşlerimi de düşünüyorum. Onlara Kur'an-ı Kerim'in ve hadis-i şeriflerin inceliklerini anlattığımız zaman, Hazret-i Ali Efendimiz'den bir söz naklettiğim zaman, çok memnun oluyorum.

Çünkü hem onlara doğruyu göstermiş oluyoruz, hem Hazret-i Ali Efendimiz'i yâd etmiş oluyoruz. Hataları varsa, onlar da bu hatalarını anlasınlar diye seviniyoruz.

Hazret-i Ali Efendimiz'in Rasûlüllah SAS'den rivayet ettiğine göre, Allah-u Teâlâ Hazretleri buyurmuş ki:²

---

² Râfiî, *Ahbâr-ı Kazvin*, c.III, s.186; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1223, no:43173; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.218, no:27011.

يَقُولُ اللهُ تَعَالَى يَا ابْنَ آدَمُ اخْتَرِ الْجَنَّةَ عَلَى النَّارِ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ فَتُقْذَفُوا فِي النَّارِ مُنْكَسِينَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

(الرافعى عن على)

RE. 515/8 (Yekùlu'llàhu teâlâ: Ye'bne âdem, ihteri'l-cennete ale'n-nâr, ve lâ tübtîlû a'mâleküm fetukzefû fi'n-nâri münkisîne hâlidîne fîhâ ebedâ) Allah korusun.

“Ey Ademoğlu!” buyurur diyor, Peygamber SAS Efendimiz, insanlara Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin seslendiğini buyuruyor: Ey insanlar, ey Hazret-i Adem'in cinsi, onun evlâtları olarak dünyada türemiş olan insan cinsi, ey Ademoğulları, ey insanlar!.. (Ihteri'l- cennete ale'n-nâr) “Ey Ademoğlu, kendine cenneti seç, cehennemi bırak! Cennetin karşılığında, cehennemi bir tarafa it elinle; cehenneme gidecek işleri bırak, cenneti seç kendine!” diyor.

Bu çok önemli... Tabii herkes cenneti ister, nimeti ister. Dünyada da öyle, bir yerde biraz şenlik, rahatlık olsa, herkes oraya koşar. Bir yerin havası, âbı, suyu, manzarası güzel olsa herkes orada kır safâsı yapmaya gider. Subaşları ne kadar kalabalık, böyle tatil günlerinde herkesin toplandığı yerler oluyor. Cennet güzeller güzeli, gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, hayallere sığmayan güzelliklerin toplandığı bir yer.

Tabii orayı seçmek lâzım ama, bu seçmek sadece temenniyle olmuyor. Cenneti istediği halde cehenneme götürececek işleri yapan bir insan, Allah'ın yasakladığı haramları, zulümleri, günahları, suçları, çirkinlikleri, pislilikleri yapan bir insan, aslında cenneti istememiş oluyor. Cenneti istemenin alâmeti, insanı cennete götürececek işleri yapmaya girişmek; insanı cehenneme düşürecek işleri yapmaktan uzak durmak.

Allah'ın haram kıldığı şeyleri yukardan aşağı yazıp asmak lâzım, kocaman harflerle: Allah zulmü yasaklamıştır. Allah şirki yasaklamıştır, kendinden gayriye ibadeti yasaklamıştır. Allah faizi yasaklamıştır. İçkiyi yasaklamıştır, akli engellediği için. Allah, zinayı, hırsızlığı yasaklamıştır, gadri yasaklamıştır, hıyaneti yasaklamıştır... Yasaklanan şeyler neyse onları duvara yazmalı, çoluk çocuğa öğretmeli, insan kendisi iyice öğrenmeli!.. Cenneti kazanmak için, cennetlik işlerin neler olduğunu; cehenneme düşmemek için de, neler yapılırsa insanın cehenneme düşeceğini bilmeli!..

Çoluk çocuğuna ilk önce bunu öğretmeli! Hani uçağa bindik, hemen karşımıza adamlar çıkıyor, ellerinde şeyler:

“—Uçak kaza yaparsa, can yelekleri bilmem oturduğunuz koltuğun altındadır. Hava bozulursa uçağın içinde, yukarıdan bir oksijen maskesi düşer. Önce kendinizin yüzüne takın, sonra çoluk çocuğunuzun işine bakın, onların yüzüne takın!..”

Ondan sonra bilmem, “Şöyle yapmayın, böyle yapmayın! Kurtuluş şeyleri şuradadır, uçağın tahliye kapıları, uçaktan atlama kapıları şu...” Bunlar niçin?.. Bunları hep anlatıyorlar ilk başta hemen. Yâni, bir kaza olmasını temenni etmiyoruz ama, olursa işte bunları bilin diye...

İşte insanoğlu da cehenneme düşmeyecek şeyleri ilk önce çolukçocuğuna öğretmeli. Uçağa giren insanlara ilk önce bunların öğretildiği gibi, çocuk ilk önce onu bilmeli!.. Hayatta ilk bildiği şey bu günahların neler olduğu, haramların neler olduğu olmalı!..

Sevapların neler olduğunu, cennete götürecekt huyların neler olduğunu bilmeli, melek gibi yetişmeli çocuklar.

Sonra buyuruyor ki: *(Ve lâ tübtîlû a'mâleküm)* “Sakın amellerinizi bâtıl duruma düşürmeyin! *(Fetukzefu fi'n-nâri münkisîne hâlidîne fîhâ ebedâ)* O zaman, tepetaklak cehenneme atılırsınız, orada ebedî kalırsınız. Sakın amellerinizi boşa çıkartacak feci işler yapmayın!”

Amellerin iptal olması, boşa çıkması ve cehenneme düşüp de ebedî kalmak sözlerinden anlaşılıyor ki, asıl amelleri iptal eden şey nedir? Şirk, küfürdür. İnsan mü'min olamazsa, inancı itibariyle kâfir olursa, müşrik olursa; yâni bir tanrı inancı var, ateist değil, tanrıya inanıyor ama müşrik... “Üç tane tanrı” diyor, bir çok tanrıya inanıyor, veyahut taşta tapıyor, ağaca tapıyor, dağa tapıyor... Yanlış!.. Müşrik olursa ameller iptal olur. Çünkü Allah, müşrikin hiç

bir ibadetini kabul etmiyor; hayrını hasenatını, hiç bir şeyini kabul etmiyor. İlk önce amellerin iptal olması imansızlıktandır.

Maalesef, herkesin bu gerçekleri anlayıp radyolarda, televizyonlarda bunlara göre halkı eğitmesi gerekirken; bazı radyolar, televizyonlar, gazeteler, dergiler insanların amelleri iptal olsun diye, Allah'ın sevmediği duruma düşünün diye, inançsızlığa itecek işler yapıyor. Şirke, küfre düşürecek sözlerde, beyanlarda bulunuyorlar. İnsanoğlu da bunu anlayamıyor, onların peşinde koşuyor. İşte bu seni küfre çağırıyor, inançsızlığa çağırıyor!

Geçen gün telefon geldi bana. Yoldaydım, Ankara'dan geliyordum. O kar, kış, buzla mücadele ederek seyahat ederken Tokat'tan telefon:

“—Efendim, birisi bana dedi ki: ‘İşte Allah var, Kur'an var, Peygamber var, ne yapacaksın zikri, fikri, dervişliği?..' dedi” diyor. Şimdi tabii pattadak telefon kesildi. Cevap verme imkânı bulamadık. Pekiyi, Allah ve Rasûlü varsa, Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'de, Rasûlüllah da hadis-i şeriflerinde zikri tavsiye ediyor:

“—Günde yüz defa *Estağfiru'llah* çekin!” diye Peygamber Efendimiz tavsiye ediyor.

“—Yüz defa *Lâ ilâhe illa'llah* deyin!” diye hadis-i şerif var. “Allah Allah sözünü çok söyleyin!”

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

(الإنسان:76)

(*Ve'zükürî'sme rabbike bükreten ve asîlâ*)
“Sabah akşam Rabbinizi zikredin, Allah Allah deyin!” (İnsan, 76/25) diye ayet-i kerime var.

Bugün sabah namazından sonra vaiz çıktı, konuşma yapıyor camide... Onlar ayaküstü konuşuyor, cemaate dönük... Baktım, Allah Allah, zikrullahı anlatıyor:

“—İşte Allah'ı zikrederse bir insan, şu kadar sevap kazanır.” diyor.

Halbuki bunların resmi mezhepleri biraz tasavvufa karşıdır ama, onu anlatıyor. Mecburen anlatacak. Çünkü ayette ve hadis-i şerifte var. Onun için böyle kafa bozmuş:

“—Bunları niye yapıyorsun?”

Rasûlüllah emrettiği için, Kur'an'da olduğu için yapıyorum. Yâni Kur'an-ı Kerim'e dayanarak, bu sözleri söyleyerek onlardan vazgeçirtilir mi?

O zavallı, Anadolu'nun saf kadını da:

“—Ben bunları duydum, işte zikrimi, fikrimi bıraktım!” diyor.

Allah müstehakını vermesin, Allah ıslah etsin!
Yâni her lâftan etkilenilir mi, bu kadar zayıf müslümanlık olur mu?.. Esen rüzgardan pat diye devriliyor yâni, karton gibi müslüman. Allah ıslâh etsin... Yolunun hak yol olduğunu anlayamamış, ibadeti bırakmış. Allah'ın zikrinden ne zarar gördün de Allah'ın ibadetini bırakıyorsun?.. Allah ıslâh etsin...

c. Allah'tan Nimet, Kullardan İsyân

Şimdi üçüncü hadis-i şerifi söyleyerek sohbetimi tamamlamak istiyorum. Bu üçüncü hadis-i şerif yine Hazret-i Ali Efendimiz RA ve Kerrema'l-lâhu vecheh Hazretleri'nden... Canımız, başımızın tâcı, mübarek, Allah'ın aslanı, Ümmet-i Muhammed'in önde gelenlerinden, serverlerinden, ilk müslüman çocuk, Peygamber Efendimiz'in evinde büyümüş, evlâdı gibi; kızı Fâtımatü'z-Zehrâ anamızla evlenmiş ve Peygamber Efendimiz Medine'ye gidince herkesi birbiriyle kardeş edince, Hazret-i Ali yalnız kalınca:

“—Sen de benim kardeşimsin!” buyurmuş.

Hem evlâdı gibi evinde büyütmüş, hem kızıyla evlendirmiş, damadı eylemiş, hem amcasının oğlu... Amcasının geçim sıkıntısı hafiflesin diye evine almış, evlât gibi bakmış; hem “Kardeşimsin!” buyurmuş, iltifat eylemiş. Peygamber Efendimiz'in kardeşliğine mazhar olmak, ne kadar güzel!..

Hem de halife... Peygamber Efendimiz'in arkasından o hilâfet makamına oturan Hulefâ-i Râşidîn'in birisi. Hem de ümmetin dinî bilgisi en yüksek olanlarından ve fetva verebilecek seviyede; yâni müftülüğü, mürşidliği olan, yüksek makamda olan Hazret-i Ali Efendimiz... Allah cennette buluştursun... Dünyada da onun istediği gibi has, hakiki müslüman olmayı bütün Hazret-i Ali'yi seven kardeşlerimize nasib eylesin, bizlere de onlara da...

Şimdi Hazret-i Ali Efendimiz, Peygamber Efendimiz'den bu hadis-i kudsîyi naklediyor. Ben kısaca izah edip, kısa keseceğim. Aslında bu üçüncü hadis-i şerif, beni çok böyle duygulandıran, okuduğum zaman heyecanlandığım bir hadis-i şeriftir ama, ne yapalım ki kısaca kesmek gerekecek. Saate göz ucuyla bakıyorum...

Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz:³

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا ابْنَ آدَمَ مَا تَنْصِفُنِي أَتَحَبُّ
إِلَيْكَ بِالنِّعَمِ وَتَتَمَقَّتُ إِلَيَّ بِالْمَعَاصِي خَيْرِي
إِلَيْكَ مُنْزِلٌ وَشَرُّكَ إِلَيَّ صَاعِدٌ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ
كَرِيمٌ يَأْتِينِي عَنْكَ كُلَّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ
يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ سَمِعْتَ وَصَفَكَ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ لَا
تَعْلَمُ مِنَ الْمُوصُوفِ لَسَارَعْتَ إِلَى مَقْتِهِ

(الديلمى، والرافعى عن على)

RE. 515/9 (*Yekülü'llàhu teâlâ: Ye'bne âdem, mâ tünsıfunî? Etehabbebü ileyke bi'n-niam, ve tetemakkatu ileyke bi'l-meàsî. Hayrî ileyke münzil, ve şirkün ileyke sàid*) veyahut (*ve şerrüke ileyke sàid*); şirkün diye harekelenmiş

³ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.233, no:8048; Râfiî, *Ahbâr-ı Kazvin*, c.III, s.4; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.II, s.104, no:1270; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.15, s.1224, no:43174; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.221, no:27018.

ama böyle de okunabilir. (*Ve lâ yezâlü melekün kerîmün ye'tînî anke külle yevmin ve leyletin bi-amelin kabîh. Ye'bne âdem, lev semi'te vasfeke min gayrike ve ente lâ ta'lemü meni'l-mevsûf, lesâra'te ilâ maktihî.*) buyurmuş.

Bu ibretli bir hadis-i şeriftir. Ben hemen açıklamasına geçiyorum:

“Ey Ademoğlu, yâni ey insanlar! Ey kendilerine iman vazifesi terettüb etmiş olan, hayat imtihanına tâbi olan, Allah'ı bilmekle vazifeli olan, Allah'a kulluk etmek vazifesiyle vazifeli olan insanoğulları! Dünyaya boşuna gelmediniz, imtihan geçiriyorsunuz...” Keşke bütün insanlar bu işi böylece bilseler.

“Ey Ademoğlu, (*mâ tünsifunî*) sen bana insafli davranmıyorsun, adaletli davranmıyorsun, hakkâniyetli davranmıyorsun!” Allah-u Teâlâ Hazretleri böyle itham ediyor günahkâr insanlara. (*Mâ tünsifunî*) “Bana insafli davranmıyorsun, adaletli, ölçülü, hakkaniyetli davranmıyorsun; yâni, yapılması gereken işi yapmıyorsun!”

Onun açıklaması sadedinde de devamında buyuruyor: (*Etehabbebü ileyke bi'n-niam*) “Ben sana çeşitli nimetleri ikram

ederek sevgimi gösteriyorum, senin seveceğin işleri yapıyorum, seni sevdiğimi gösteriyorum. Yaratıkların içinde en sevdiğim mükerrem varlık, insanlar; tabii mü'min olanları...

Bensana çeşitli nimetler veriyorum, rubûbiyetimi gösteriyorum, ihsânımı, ikrâmımı gösteriyorum,

cömertliğimi, cûdumu gösteriyorum... (Ve tetemakkatü ileyye bi'l-meâsi) Sen de benim sevgime mukabele edecek yerde, günahlara dalarak, günahlarla benim gazabımı çekecek işler yapıyorsun!.. Ben muhabbeti tahakkuk ettirmek için lütuflarda bulunuyorum; sen de günahlarla gazab-ı ilâhiyeye uğrayacak, kahr-ı ilâhiyeye uğrayacak işler yapıyorsun!”

Evet, aziz ve sevgili dinleyiciler, insanoğullarının çoğu maalesef bu durumda... Allah'ın nimetleriyle yaşıyor, Allah'a isyan ediyor. İman etmiyor, ibadet etmiyor, güzel kulluk etmiyor. Hayatın en mühim işi bu... Birçok kimse bunu anlamıyor. Hatta münevverim diyen insanlar anlamıyor... Hatta münevverim diyen insanların büyük bir kısmı, maalesef o bilgisini Allah'a güzel kullukta kullanmıyor; şeytana kullukta kullanıyor, nefse kullukta kullanıyor, şirkte, küfürde kullanıyor. “İnanmıyorum!” diyor, “Ateistim!” diyor, “Dinsizim!” diyor, “İmansızım!” diyor. Utanmadan, Allah'ın nimetini yeyip, etrafta öyle dolaşıyor.

(Hayrî ileyke münzilün, ve şerrüke ileyye saîdün) veya (şirkün ileyye saîdün) İki türlü okuyabileceğimizi söylemiştik. Hadisi harekeleyen ikinciye harekelemiş ama, ben birinciyi de uygun görüyorum: “Hayrım sana iniyor, senin şerrin bana çıkıyor.”

Biliyorsunuz, kulların ibadetleri Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne melekler tarafından götürülür. Allah her yerde hâzır ve nâzır olduğu ve her şeyi bildiği halde, melekleri dergâh-ı izzete

arz ederler: “Yâ Rabbi bugün kulların şunları şunları yaptı” diye, işlem olsun diye.

(Ve lâ yezâlû melekün kerîmün ye’tînî anke külle yevmin ve leyletin bi-amelin kabih)
“Dâimâ kerim bir melek, yâni soylu, güzel, Allah’ın sevdiği bir melek senin yanından bana her gün ve gece kötü ameller getiriyor, kötü haberler getiriyor ey kulum, maalesef durum böyle!” diye Allah-u Teâlâ Hazretleri itab ediyor günahkâr kullara... Allah onları ikaz etsin... Bizi de günahlara, haramlara bulaştırmasın...

(Ye’bne âdem, lev semi’tê vasfeke min gayrike ve ente lâ ta’lemü meni’l-mevsûf, lesâra’tê ilâ maktihî) “Ey Ademoğlu, eğer sen, senin şu günahlarla uğraştığın andaki şu hâlini, sana kim anlatılıyor diye söylemeden birisi anlatsa; ‘Yâhu, birisi şöyle yapıyormuş... Birisi ona çok iyilik yapıyormuş da, o ona karşı şöyle nankörlük ediyormuş, edepsizlik ediyormuş, vay be!’ diye böyle anlatsa; sen ona kızardın ey Ademoğlu! Halbuki anlatılan sensin, durum senin durumun!..” diye böyle bildiriyor Allah-u Teâlâ Hazretleri.

Aziz ve sevgili dinleyiciler, aman Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin nimetlerine şükürle, ibadetle, ona güzel kulluk ederek karşılık

verelim!.. Nimetlerini yeyip âsî olanlardan, azgınlık ve taşkınlık yoluna gidenlerden, imansız, faydasız, insafsız yaşayanlardan olmamaya gayret edelim!..

Tabii, bu kuru bir sözle olmuyor. Bir eğitimle oluyor. Şimdi ben Türkiye'deki durumlara bakıyorum, gazetelere bakıyorum. Bir gazetede, üç tane anasını-babasını öldüren evlât haberi vardı geçen gün, dikkatimi çekti. Dedim, "Yâhu cinnet mi geçiriyor bizim halkımız, ne oluyor?.. Bir insan sevgili anasını-babasını nasıl keser?" filân diye. Ana-baba da öyle günahlar işlemiş ki, evlât da çileden çıkmış. Yâni al birini, vur ötekisine...

Toplumumuz çok büyük tehlikeler içinde. Babalar, anneler günahlar içinde. Evlâtlar o günahkâr annelere babalara karşı saygısızlıkta ve günahlar içinde. Aman yâ Rabbi!.. Yâni anaların, babaların da çok dikkatli olması lâzım; evlâtların da...

Bütün bunların tek sebebi var, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!.. Bunu işte anlamıyor bir çok kimse, maalesef bu büyük gerçeğe karşı gözlerini kapatıyorlar, görmüyorlar: Dînî terbiye en soylu şekilde, en ciddi şekilde devlet tarafından, soyluluğu, güzelliği, tertemizliği kontrol edile edile; böyle kontrol dışı abuk sabuk şeyler öğretilmesin diye, en güzel şekilde, en soylu şekilde öğretilmeli!..

Yâni, tabii burada bir ince nokta var: Devleti yöneten insanlar kim?.. Senin, benim kardeşlerim, senin benim akrabam, senin benim gibi tahsil gören insanlar... Eğer bunlar dînî tahsili güzel görmemişlerse, onlar da yanlış fikirlere sahip olabilir. Çok yüksek bir mevkide olur, çok önemli bir makam işgal ediyordur;

ama dînî bilgisi çocuksudur, çok cahilcedir, ilkokul seviyesinden bile aşağıdır. Şimdi onun kendi zayıf bilgisine göre, sığ mantığına göre, bazıları diyor ki:

“—Efendim, müslümanlık kötüdür. Müslümanlar mürtecidir, gericidir...” filân.

Sen bırak bu şeyleri de, bir bilene soralım! Hani gazetelerde böyle şeyler oluyor, “Bir bilene soralım” diye bölümler oluyor. Bu dini en iyi kim biliyor?..

“—Efendim işte müslümanlar şöyledir, böyledir...”

Gel, Avrupalı bir filozofa soralım!.. Gel bakalım şu dinin felsefesini yapmış olan, senin de saygı duyacağını, okumuş yazmış, hatta doğuştan müslüman olmayan birisine soralım!.. Dünyanın sevdiği, saydığı, çok büyük filozoflara soralım!.. Bakın, müslüman oluyor! Amerika’da doğuyor, Fransa’da doğuyor, hristiyanlık tahsili yapıyor, ateizmin içine düşüyor, yıllarca bocalıyor... Ama çok bilgili, çok derin, bilgisi, görgüsü, sezgisi derin, dünyayı çok iyi tanıyan insan, sonunda müslüman oluyor.

Onun için, ben Türkiye’de dînî terbiyenin böyle abuk sabuk, bilgisiz, sığ insanlar tarafından kararlaştırılmasının da, iyi sonuç vermediğini görüyorum. O zaman ne oluyor?.. Devlet dine müdahale ediyor, lâiklik olmuyor. Devlet dine müdahale ediyor ama, yanlış istikâmette müdahale ediyor, abuk sabuk şeyler ortaya koyuyor. Bu sefer Allah’ın ahkâmıyla sanki zıtlılaşmış, karşı geliyormuş gibi oluyor.

Devlet, dinin asıl kaynaklarından, Kur'an-ı Kerim'den, hadis-i şeriften, en salâhiyetli, en kıymetli insanlar tarafından apaçık, dosdoğru öğretilmesinin şartlarını hazırlamalı!.. Ama İslâm'ı bilmeyen bir insan kalkıp da, İslâm hakkında hüküm vermeye, "Müslümanlar şöyle yapsın, böyle yapsın..." diye yönünü yönlendirmeye çalışmamalı!.. O zaman yanlış sonuçlar oluyor.

Ben İlâhiyat Fakültesi profesörü olarak bu yanlışlıkları görüyorum ve dilimin döndüğünce anlatmaya çalışıyorum. Kimseyi de kırmak istemiyorum. Herkese karşı sevgim, saygım var ama; ortada yanlışlık var!.. Yanlışlığı da düzeltmek gerektiği için, ikaz etmek zorunda kalıyorum dergilerimde, konuşmalarımnda... Nasib olur da inşaallah günlük gazete de çıkartırsak, orada da onları anlatmağa çalışacağım! Milletimi seviyorum, halkımızın mutluluğunu istiyorum. Her şeyin düzenli olmasını istiyorum.

Şimdi meselâ bizim Türkiye'de yüzlerce çevre derneğimiz var. Çevreyi yeşillendirmek, doğayı korumak, doğal sit alanlarını korumak, tarihî sit alanlarını korumak hususunda muazzam sevgimiz, gayretimiz ve istediğimiz var. Elimizden geldiğince bunu tahakkuk ettirmek için, ağaç dikme kampanyaları açıyoruz, yeşilliği korumaya gayret ediyoruz, el-hamdü lillâh... Yâni tarihi seviyoruz, doğamızı seviyoruz, toprağımızı seviyoruz. Onları güzelleştirmeğe çalışıyoruz.

İnsanımızı da seviyoruz; hatasıyla, sevabıyla...
Yâni doğruluğuyla, eğriliğiyle insanımızı
seviyoruz. Yanlış yolda olanı doğru yola çekmeğe
çalışıyoruz; çünkü bu ona yardım... Doğru yolda
olanı destekliyoruz, çünkü doğru olan şekil bu.

Peygamber SAS Efendimiz buyurdu ki:⁴

أَنْصُرُ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا قِيلَ يَا رَسُولَ

اللَّهِ نَصْرَتُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ أَنْصُرُهُ

---

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.II, s.863, no:2312; Tirmizî, *Sünen*, c.VIII, s.210, no:2181; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.99, no:11967; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XI, s.571, no:5167; Taberânî, *Mu'cemü's-Sağîr*, c.I, s.346, no:576; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VI, s.449, no:3838; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.101, no:7606; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.94, no:11290; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.III, s.94; Heysemî, *Müsnedü'l-Hâris*, c.II, s.764, no:762; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.411, no:1401; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.375, s.646; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.V, s.83; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VI, s.321; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.358, no:7458; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.122, no:229; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.V, s.338, no:40057; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.III, s.93, no:1092; Hâris, *Müsned*, c.III, s.238, no:747; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.431, no:1757; Enes RA'dan.

İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XI, s.570, no:5166; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan. Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.202, no:649; Hz. Aişe RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.210, no:679; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.401, no:2753; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XIII, s.345; Câbir RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.414, no:7204, 7205; *Keşfü'l-Hafâ*, c.1, s.241, no:631;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.VII, s.76, no:5840; RE. 84/7.

ظَالِمًا قَالَ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَذَلِكَ نَصْرُكَ

(حم.خ.ت.حب.ع.هب.ق.عن أنس)

(Ünsur ehàke zàlimen, ev mazlûmen) “Din kardeşin zàlim de olsa, mazlum da olsa ona yardım et!”

Çok güzel, bilmemiz gereken bir hadis-i şerif.

(Kîle) Denildi ki: (Yâ rasûla’llàh, nasartühû mazlûmen) “Yâ Rasûlallah, mazlumken yardım etmeyi anlıyorum, tamam; (fekeyfe ensuruhû zàlimen) ama zàlimken ona nasıl yardım edeyim?”

Efendimiz ne kadar güzel, dikkat çekici bir şekilde beyan etmiş durumu. Yâni, zàlimken kardeşe yardım edilir mi, zulmediyor?..

(Kàle) Buyurdu ki: (Temneuhû mine’z-zulmi) “Zàlimin zulmünü engellemeğe çalışırsın, zulmü yaptırtmazsın; (fezâlike nasruke) bu da ona senin yardımındır.”

Zàlimi zulmünden engellemek, ona yardımdır. Çünkü zulmü yaparsa, Allah’ın kahrına, belâsına uğrayacak, dünyası, ahireti mahvolacak, tepetaklak cehenneme atılacak. O halde, onu cehennemden kurtarmaya çalışmak, ona yardım.

Onun için herkesi seviyoruz, herkesi kurtarmak istiyoruz. Ama sarhoş, kendisine içki içirtmeyen insana kızar, bağırır, çağırır... Halbuki içki içirtmeyen, meyhaneden onu çekip götürmeğe çalışan insan, ona iyilik yapmak istiyor. Ama

sarhoş onu anlamıyor. Bazen hasta doktorunu istemez, eğer aklî durumu bozuksa, deli, kendisini tedavi edecek doktorla kavgaya, mücadeleye girişir; zincirlere vurulur.

Allah basiret ihsan etsin... Yanılanlara hidâyet nasib etsin, doğru yolu görmeyi nasib etsin, doğru yola girmeyi nasib etsin... Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin hadis-i kudsîdeki ikazı hepimizin kulağında olmalı!.. Eğer bize, sanki bizi anlatmıyormuş gibi söyleseler:

“—Yâ bir adam şöyle yapıyormuş, böyle yapıyormuş... Bir kişi şu kadar iyiliğe karşı, bu kadar kötülükle davranıyormuş...” diye bizim yanımızda anlatsalar;

“—Kimmiş o nankör?.. Kimmiş o iyiliğe kötülükle mukabele eden iz'ansız, irfansız, edepsiz?..” deriz.

Yâhu sen anlatılıyorsun işte, sen Allah'a karşı böyle yapıyor- sun!..İşte bu durumdan kurtulması lâzım herkesin. Allah-u Teâlâ Hazretleri, şu güzel günler hürmetine şu güzel yerlerde, duaların kabul olduğu zamanlarda ve mekânlarda dua ediyorum: Şaşıranlara doğru yolu göstereyim... Çünkü bizim memleketimizde olsun, dışarıda olsun, 20. Yüzyıl'da bir kültür buhranı var. İnsanların kafaları karma karış oluyor. Doğru yolda olanları bile raydan çıkartacak işler oluyor. Sapıtabiliyorlar, delirebiliyorlar, akılları başlarından gidebiliyor.

Allah imanımızı korusun, güzel işler yapmamızı nasib etsin... Sevdiği kul durumuna gelmemizi

nasib etsin... Ömrümüzü rızasına uygun geçirmemizi nasib etsin... Şu dâr-ı dünyada. Şu dünya imtihanını üstün başarıyla başarmayı nasib etsin...

Talebeler şimdi geliyorlar, benim elimi öpüp dua istiyorlar:

“—Hocam, işte üniversite giriş imtihanlarına hazırlanıyoruz,

dua edin de başarılı olalım!..”

Hepimiz imtihandayız, hepimiz ahiret imtihanındayız. Hepimiz birbirimize dua edelim de, bu imtihanı kazanalım!.. Allah’ın huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varalım!.. Cennetiyle cemâliyle müşerref olalım, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu’llâhi ve berekâtühû!

Mekke-i Mükەرreme’den size kucak dolusu sevgiler, selâmlar, dualar...

Prof. Dr. Mahmud Es’ad COŞAN

11. 04. 1997 - Mekke

[Bütün CUMA SOHBETLERİ’ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

